

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
sector 5, București
Tel : +021 319 97 54
Fax : +021 336 85 48
e-mail : Contestatii.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 7 /2013

privind soluționarea contestației formulată de

S.C .X. SA din .X., județul .X., înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.907430/21.09.2012

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția generală de administrare a marilor contribuabili prin adresa nr..X./17.09.2012, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor - Agenția Națională de Administrare Fiscală sub nr.X/21.09.2012 asupra contestației formulată de **S.C .X. SA** cu sediul social în .X., str..X., nr.X, județul .X., Cod de identificare fiscală RO X.

S.C .X. SA contestă Decizia de impunere nr.R-TM .X./31.07.2012 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.R-TM .X./31.07.2012 de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei accize;
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere aferente accizelor;
- .X. lei penalități de întârziere aferente accizelor.

În raport de data comunicării sub semnătură a Deciziei de impunere nr.R-TM .X./31.07.2012, **respectiv 03.08.2012**, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind expediată prin poștă la data de **31.08.2012 conform ștampilei Poștei Române aplicată pe plicul aflat în original la dosarul cauzei.**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art.205, art.206, art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) litera c) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la data depunerii contestației, societatea regăsindu-se în anexa 1 la poziția X din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3565/2011 pentru modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2730/2010 privind organizarea activității de administrare a marilor contribuabili, este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulată de **S.C .X. SA.**

I. În susținerea cauzei, contestatoarea arată că organele de control nu au luat în considerare unele prevederile legale în materie, după cum urmează:

1. În materie vamală:

a) contestatoarea motivează că până la data de 08.08.2011 a existat Biroul Vamal .X., desființat prin Ordinul Vicepreședintelui ANAF nr..X./04.07.2011, care acorda liberul de vamă, inițial în baza autorizațiilor de utilizator final, anii 2005 -2006 și apoi în baza adresei nr..X./20.07.2007 emisă de Ministerul Economiei și Finanțelor – Direcția de legislație în domeniul accizelor.

b) calculul datoriei vamale (accize) a aparținut ca obligație de serviciu, funcționarilor Biroului Vamal .X., care la fiecare operațiune de import au fost anunțați.

c) neglijența în serviciu, sub forma culpei, ce poate fi imputată unui funcționar public (lucrător vamal) nu poate fi transferată unei societăți comerciale sub forma obligării la plata unei sume de bani, răspunderea

funcționarului public fiind de principiu, individuală, invocând art.5 alin.1 lit.e), art.42-45, Anexa, alin.II, lit.A, pct.2 din Legea nr.188/1999 privind Statutul funcționarului public, cu modificările și completările ulterioare.

d) prin Ordinele nr.63/10.01.2008 și nr.1221/18.04.2008 ale Ministerului Economiei și Finanțelor, s-a dispus ca activitatea de inspecție fiscală în materie de accize să treacă la Autoritatea Națională a Vămilelor. Această activitate a fost preluată la data de 31.05.2008.

Față de cele de mai sus, contestatoarea arată că competența materială a Activității de Inspecție fiscală din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., excede perioadei 01.01.2007 – 31.05.2008, ceea ce, pe cale de consecință, duce la diminuarea creanței cu suma de .X. lei.

e) **S.C .X. SA** a făcut dovada că s-a adresat ANAF - Direcția generală de administrare a marilor contribuabili cu cererea de obținere a autorizației de utilizator final la data de 23.01.2007, înregistrată sub nr..X./25.01.2007, dar nu a primit nici un răspuns.

În acest sens, contestatoarea invocă Ordonanța de urgență a Guvernului nr.27/2003 privind procedura aprobării tacite, aprobată cu modificări prin art.6 din Legea nr.157/2010, unde se precizează: “autorizația se consideră acordată... dacă autoritatea nu răspunde solicitantului în termen de 30 de zile de la data depunerii acesteia”.

2. În materie fiscală

a) absența oricărei culpe a societății atrage imposibilitatea obligării **S.C .X. SA** la plata obligațiilor accesorii, reprezentând dobânzi și penalități, acestea fiind vădit nelegale.

Contestatoarea solicită anularea totală a actului atacat și desființarea totală a Deciziei de impunere nr.R-TM .X./31.07.2012 și implicit a Raportului de inspecție fiscală nr.R-TM .X./31.07.2012, sau reducerea creanței cu suma de .X. lei.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr.R-TM .X./31.07.2012, organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. au constatat următoarele:

S.C .X. SA, ca parte a firmei .X. & .X., Germania, achiziționează alcool etilic denaturat de la distribuitorul propriu al firmei din Germania, produsul fiind destinat utilizării în procesul de producție a obiectelor sanitare.

Societatea este luată în evidență ca plătitor de accize de la data de 05.10.2011.

Societatea a avut calitatea de utilizator final, conform Autorizației de utilizator final nr..X./17.08.2006, potrivit căreia putea să achiziționeze alcool tehnic denaturat NC 22072000), respectiv X litri, în regim de scutire de la plata accizelor, în scopul prevăzut de art.200 alin.1), lit.b) din Codul fiscal.

Achizițiile de alcool etilic denaturat au fost efectuate conform autorizației până la data de 16.03.2007. La această dată societatea achiziționează o cantitate de X litri, din care cantitatea de X litri se încadrează în regimul de scutire de la plata accizelor, diferența de X litri fiind impusă la calculul accizelor .

După această dată societatea nu poate beneficia de regimul de scutire la plata accizelor întrucât nu deține autorizație de utilizator final.

Organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada 16.03.2007 – 14.12.2011, **S.C .X. SA** a achiziționat cantitatea de X litri alcool etilic denaturat, care a constituit baza pentru calculul accizelor.

Referitor la cadrul legal care reglementează produsele alcoolice au fost avute în vedere art.162 lit.e, art.165, art.166 lit.e, art.176, art.192, art.200, alin.1, lit.b), art.206² lit.a, art.206⁶, art.206⁷, alin.1, lit.b), art.206⁹, pct.1, lit.b), art.193 alin.2, lit.a), art.206⁴⁴, art.206⁴⁵, art.206⁴⁶, art.206⁵², art.206⁵⁸, alin.1, lit.a), lit.b), lit.c), lit.e) și lit.i) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.1, pct.22 alin.(14), pct.111 alin.(37) și pct.102 alin.4) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

S-a constatat că **S.C .X. SA** a încălcat prevederile pct.22 alin.(14) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004, referitor la art.200, respectiv pct.111 alin.(37) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, referitor la art.206⁵⁸, astfel că nu poate beneficia de scutire de la plata accizelor pentru alcoolul etilic denaturat achiziționat.

În conformitate cu prevederile art.162 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.1 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, s-a procedat la calculul accizelor pentru alcoolul etilic denaturat achiziționat din Germania, întrucât societatea nu putea să beneficieze de scutire de la plata accizelor, deoarece

trebuia să dețină autorizație de utilizator final, potrivit pct.22 alin.(14) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004, referitor la art.200.

Totodată, în conformitate cu prevederile pct.111 alin.(37) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, ce face referire la art.206⁵⁸, începând cu luna aprilie 2010, scutirea de la plata accizelor pentru produsul alcool etilic denaturat utilizat pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman se acordă indirect.

Accizele au fost stabilite în conformitate cu art.162 lit.e, art.164, art.165, art.166 lit.e, art.192 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fiind exigibile la data recepției produsului de către societate.

Organele de inspecție fiscală au mai constatat că deși societatea a depus declarații de accize și a efectuat plăți în sumă de .X. lei, începând cu luna octombrie 2011, pentru luna septembrie 2011, această sumă nu a fost constituită ca obligație de plată în fișa pe plătitor, întrucât declarațiile de accize au fost completate eronat de către societate.

Prin urmare, această sumă a diminuat doar obligația de plată și nu suma care reprezintă creanța.

Întrucât în sarcina societății a fost stabilită o diferență de accize nedeclarată, societatea datorează majorări de întârziere și dobânzi, conform art.119 și art.120 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Dobânzile/majorările de întârziere aferente accizelor pentru alcool etilic au fost calculate pentru perioada 17.03.2007 – 26.07.2012.

Întrucât societatea a plătit suma de .X. lei reprezentând accize aferente perioadei septembrie–decembrie 2011, baza de calcul a majorărilor de întârziere/dobânzilor a fost influențată /diminuată cu această sumă.

Prin Decizia de impunere nr.R-TM .X./31.07.2012 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. R-TM .X./31.07.2012, organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. au stabilit în sarcina contestatoarei pentru perioada 16.03.2007 – 14.12.2011, accize alcool etilic în sumă de .X. lei, precum și dobânzi/majorări de întârziere în sumă de .X. lei și penalități de întârziere în sumă de .X. lei.

III. Având în vedere susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor vamale și actele normative invocate de contestatoare și de organele vamale, se rețin următoarele:

Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe dacă societatea datorează accize pentru alcoolul etilic denaturat achiziționat de la firma .X. & .X., Germania, stabilite prin Decizia de impunere nr.R-TM .X./31.07.2012, în condițiile în care aceasta a avut calitatea de utilizator final până la data de 16.03.2007.

În fapt, din actele existente la dosar se reține că **S.C .X. SA**, parte a firmei .X. & .X., Germania a achiziționat de la distribuitorul propriu al firmei din Germania, în perioada 16.03.2007 – 14.12.2011, cantitatea de X litri alcool etilic denaturat, fără a deține autorizație de utilizator final, pentru a putea beneficia de scutire de la plata accizelor

Prin Autorizația de utilizator final nr..X./17.08.2006, înregistrată la Direcția generală de administrare a marilor contribuabili sub nr..X./21.08.2006, a fost autorizată ca utilizator final de produse accizabile care îi permitea să achiziționeze de la .X. & .X., .X. .X., Germania, în regim de scutire de la plata accizelor, în scopul prevăzut de art.200 alin.(1), lit.b) din Codul fiscal, următoarele produse: alcool tehnic denaturat NC 2207.20.00, în cuantum de 2.000 litri. Autorizația a fost valabilă începând cu data de 17.08.2006.

Prin Decizia de impunere nr.R-TM .X./31.07.2012 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. R-TM .X./31.07.2012, organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. au stabilit în sarcina contestatoarei obligații suplimentare de plată în sumă totală de .X. lei, din care:

- .X. lei accize;
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere aferente accizelor;
- .X. lei penalități de întârziere aferente accizelor.

Prin contestație, **S.C. .X. S.A.** susține că Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. nu avea competență să efectueze controlul care a avut ca urmare emiterea Deciziei de impunere nr. R-TM .X./31.07.2012,

contestată, având în vedere că prin dispozițiile Ordinului nr.1221/18.04.2008 al MEF s-a dispus ca începând cu data de 30.04.2008 activitatea de inspecție fiscală în materia accizelor să treacă la Autoritatea Națională a Vămilelor, astfel încât *controlul aferent perioadei 01.01.2007 – 31.05.2008*, care a avut ca rezultat stabilirea de obligații de plată în sumă de .X. lei nu trebuie luat în considerare.

Totodată, **S.C .X. S.A.** susține că deține autorizație de utilizator final obținută prin procedura aprobării tacite prevăzută la art.6(1) din O.U.G. nr.27/2003 privind procedura aprobării tacite, întrucât nu a primit răspuns la cererea de obținere a autorizației de utilizator final nr..X./25.01.2007 adresată ANAF - Direcția generală de administrare a marilor contribuabili .

În drept, art.162 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru perioada 16.03.2007 – 31.03.2010, stipulează:

“ART. 162

Sfera de aplicare

Accizele armonizate sunt taxe speciale de consum care se datorează bugetului de stat pentru următoarele produse provenite din producția internă sau din import:

- a) bere;*
- b) vinuri;*
- c) băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri;*
- d) produse intermediare;*
- e) alcool etilic;**
- f) tutun prelucrat;*
- g) produse energetice;*
- h) energie electrică”.*

Totodată, dispozițiile art.200 alin.1) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare pentru perioada 16.03.2007 – 31.03.2010, precizează că:

“ART.200

Scutiri pentru alcool etilic și alte produse alcoolice

(1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic și alte produse alcoolice prevăzute la art.162, atunci când sunt:

[...]

b) denaturate și utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman", coroborat cu pct.22 alin.(14) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“În toate situațiile de scutire directă, scutirea se acordă pe baza autorizației de utilizator final. Această autorizație se eliberează tuturor utilizatorilor care achiziționează produse în regim de scutire de la plata accizelor”.

Începând cu **01.04.2010**, dispozițiile art.III alin.(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.109/2009 pentru modificarea și completarea [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal, abrogă prevederile art.162 precum și art.200 din Cap.I al titlului VII “Accize și alte taxe speciale”, fiind aplicabile dispozițiile, art.206² și art.206⁵⁸, alin.1), lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că:

“ART. 206²

Sfera de aplicare

Accizele armonizate, denumite în continuare accize, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:

- a) alcool și băuturi alcoolice;**
- b) tutun prelucrat;*
- c) produse energetice și electricitate”*

“ART. 206⁵⁸

Scutiri pentru alcool etilic și alte produse alcoolice

(1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic și alte produse alcoolice prevăzute la art. 206² lit. a), atunci când sunt:

[...]

b) denaturate și utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman", coroborat cu pct.111 alin.(37) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

“În situațiile prevăzute la art. 206⁵⁸ alin. (1) lit. a), b), c), e) și i) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect. Livrarea produselor se face la

prețuri cu accize, urmând ca operatorii economici utilizatori să solicite compensarea/restituirea accizelor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală”.

Având în vedere dispozițiile legale citate mai sus, precum și actele existente la dosarul cauzei se reține că **S.C .X. SA** a încălcat dispozițiile pct.22 alin.(14) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, referitor la art.200, respectiv pct.111 alin.(37) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, referitor la art.206⁵⁸, motiv pentru care societatea nu poate beneficia de scutire de la plata accizelor pentru alcoolul etilic denaturat achiziționat de la firma .X. & .X., Germania, în perioada 16.03.2007 – 14.12.2011.

S.C .X. SA, pentru a beneficia de scutire directă de la plata accizelor pentru alcoolul etilic denaturat achiziționat de la firma .X. & .X., Germania, avea obligația să dețină autorizație de utilizator final, în conformitate cu pct.22 alin.(14) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004, dat în aplicarea art.200 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, în conformitate cu pct.111 alin.(37) din Hotărârea Guvernului nr.44/2004, ce face referire la art.206⁵⁸ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, **se reține că începând cu luna aprilie 2010, scutirea de la plata accizelor pentru produsul alcool etilic denaturat utilizat pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman se acorda indirect, respectiv livrarea produselor se făcea la prețuri cu accize, urmând ca ulterior operatorii economici să solicite compensare/restituirea accizelor.**

Prin urmare, în mod legal, prin Decizia de impunere nr.R-TM .X./31.07.2012 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.R-TM .X./31.07.2012, organele vamale din cadrul Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., au stabilit în sarcina contestatoarei accize în sumă de .X. lei pentru alcoolul etilic denaturat achiziționat în perioada 16.03.2007 – 14.12.2011 în conformitate cu dispozițiile art.162 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, devenit art.206², coroborat cu pct.1 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, devenit pct.71.1, unde se precizează:

“71. (1) Accizele armonizate sunt aferente produselor supuse obligatoriu accizelor la nivel comunitar, regimul general al accizelor reglementat prin [Directiva 2008/118/CE](#) aplicabilă teritoriului Comunității, fiind transpus în legislația națională la [titlul VII](#) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal.

(2) Sumele datorate reprezentând accize se calculează în lei, pe baza cursului de schimb stabilit în conformitate cu prevederile [art. 218](#) din Codul fiscal, după cum urmează:

[...]

c) pentru alcool etilic:

$$A = \frac{C \times K \times R \times Q}{100}$$

unde:

A = cuantumul accizei

C = concentrația alcoolică exprimată în procente de volum

K = acciza specifică, în funcție de capacitatea de producție anuală, prevăzută la nr. crt. 5 din [anexa nr. 1](#) la [titlul VII](#) din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

Referitor la susținerile contestatoarei că D.R.A.O.V. .X. nu avea competența materială de a efectua controlul pentru perioada 01.01.2007 – 31.05.2008, nu pot fi reținute întrucât Ordinul nr.1221/18.04.2008 privind modificarea Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr.487/2007 pentru aprobarea măsurilor tranzitorii, a etapelor și termenelor de realizare a transferului competențelor și atribuțiilor privind administrarea accizei către Autoritatea Națională a Vămilelor, nu prevede că Autoritatea Națională a Vămilelor și unitățile subordonate Autorității Naționale a Vămilelor nu ar avea competență materială să verifice obligațiile fiscale cu titlu de accize pentru perioada anterioară datei de 31.05.2008, din moment ce atribuțiile au fost transferate către aceste organe de control prin Ordinul MEF nr.939/2008, care la pct.4 prevede : “ [...] Începând cu data de 1 mai 2008, inspecția fiscală pentru accize se realizează de structurile competente din cadrul Autorității Naționale a Vămilelor”.

Se reține că transferul competențelor privind inspectia fiscală pentru accize către structurile competente din cadrul Autorității Naționale a Vămiror s-a realizat până la data de 1 mai 2008, astfel încât, începând cu această dată, inspectia fiscală pentru accize urmează să se realizeze exclusiv de structurile competente din cadrul A.N.V.

Din analiza prevederilor legale mai sus enunțate, se reține că data de 1 mai reprezintă data statuată de legiuitor de la care competența privind efectuarea inspectiei fiscale pentru accize se transferă în sarcina Autorității Naționale a Vămiror și nu reprezintă data activităților economice ale petenților care pot fi controlate de Autoritatea Națională a Vămiror, astfel cum susține contestatoarea.

Ca urmare, se reține că organul fiscal teritorial nu mai avea competență să emită decizie de impunere pentru obligația de plată cu titlu de accize după data de 31.05.2008, pentru perioada 16.03.2007 – 31.05.2008, această competență revenind Direcției Regionale pentru Accize și Operațiuni Vamale .X., odată cu transferarea controlului accizei la Autoritatea Națională a Vămiror .

Referitor la alegația contestatoarei potrivit căreia deține autorizația de utilizator final obținută prin procedura aprobării tacite prevăzută la art.6(1) din O.U.G. nr.27/2003 privind procedura aprobării tacite, întrucât nu a primit răspuns la cererea de obținere a autorizației de utilizator final nr..X./25.01.2007 adresată ANAF - Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, se reține că aceasta nu poate fi avută în vedere, luând în considerare următoarele :

În conformitate cu dispozițiile art.206²⁴ alin.(6) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“(6) Procedura de autorizare a antrepozitelor fiscale nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite”, coroborat cu prevederile art.1 alin.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.27/2003 privind procedura aprobării tacite, unde se stipulează:

“Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se aplică, după caz:

a) procedurilor de emitere a autorizațiilor;

b) procedurilor de reînnoire a autorizațiilor;

c) procedurilor de reautorizare [...], se reține că, pe de o parte, actul normativ invocat de contestatoarea, în speță, Ordonanța de urgență a Guvernului nr.27/2003 privind procedura aprobării tacite, nu se aplică în ceea ce privește procedura de autorizare a antrepozitelor fiscale în ansamblul ei, și pe de altă parte prevederea legală se aplică limitativ, respectiv numai în cazul anumitor

proceduri, mai sus enumerate, care nu se circumscriu speței, unde ne aflăm în prezența unor cereri de a delega un reprezentant al autorității administrative pentru a supraveghea activitatea de denaturare a alcoolului etilic, în conformitate cu pct.111 alin.9 lit.c din Hotărârea Guvernului nr.44/2004.

Prin Codul fiscal s-a derogat de la legea generală Ordonanța de urgență a Guvernului nr.27/2003 privind procedura aprobării tacite, stipulându-se în mod expres la art.206 Cod fiscal intitulat “autorizarea ca antrepozit fiscal” că autorizarea antrepozitului fiscal nu intră sub incidența prevederilor privind aprobarea tacită, iar în cazul de față se aplică Codul fiscal care e lege specială.

Având în vedere cele precizate, **S.C .X. SA** avea următoarele obligații:

Potrivit art.194 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, **aplicabil pentru perioada 16.03.2007 – 31.03.2010:**

“Depunerea declarațiilor de accize

(1) Orice plătitor de accize prevăzut la prezentul capitol are obligația de a depune lunar la autoritatea fiscală competentă o declarație de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă”.

Totodată, art.206⁵² din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, **aplicabil începând cu data de 01.04.2010, prevede:**

“Depunerea declarațiilor de accize

(1) Orice plătitor de accize prevăzut la prezentul capitol are obligația de a depune lunar la autoritatea competentă o declarație de accize, indiferent dacă se datorează sau nu plata accizei pentru luna respectivă.

[...]

(3) Declarațiile de accize se depun la autoritatea competentă, de către plătitorii de accize, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă declarația”.

În conformitate cu art.206⁹ **pct.1), lit.b) din** Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Plătitori de accize

(1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

[...]

b) în ceea ce privește deținerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la [art. 206⁷](#) alin. (1) lit. b): persoana care deține produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea acestora”.

De asemenea, art.206⁴⁴ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, stipulează:

“Produse cu accize plătite, deținute în scopuri comerciale în România

(1) *Fără a aduce atingere dispozițiilor [art. 206⁴⁷](#) alin. (1), în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deținute în scopuri comerciale în România pentru a fi livrate sau utilizate pe teritoriul acesteia, produsele în cauză sunt supuse accizelor, iar accizele devin exigibile în România.*

(2) *În sensul prezentului articol, deținere în scopuri comerciale înseamnă deținerea de produse accizabile de către o altă persoană decât o persoană fizică sau de către o persoană fizică în alte scopuri decât pentru uz propriu și transportarea de către aceasta, în conformitate cu [art. 206⁴³](#).*

(3) *Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în România.*

(4) *Persoana plătitoare de accize devenite exigibile este, în cazurile prevăzute la alin. (1), persoana care efectuează livrarea sau deține produsele destinate livrării sau căreia îi sunt livrate produsele în România”.*

În consecință, se reține că accizele sunt exigibile la data recepției produsului de către societate, astfel cum au fost stabilite de organul de control vamal prin Anexa 1 la actul de control contestat.

Termenul de plată al accizelor este în conformitate cu prevederile art.206⁵¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

“Plata accizelor la bugetul de stat

(1) *Accizele sunt venituri la bugetul de stat. Termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care accizele devin exigibile, cu excepția cazurilor pentru care prezentul capitol prevede în mod expres alt termen de plată”.*

Referitor la invocarea adresei nr..X./20.07.2007 emisă de Ministerul Economiei și Finanțelor – Direcția de legislație în domeniul accizelor, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât societatea pentru a

beneficia de scutire la plata accizelor aferente alcoolului etilic denaturat achiziționat de la distribuitorul propriu al firmei .X. & .X. Germania, avea obligația să dețină autorizație de utilizator final eliberată de autoritatea competentă, aceasta fiind una din condițiile de îndeplinit pentru a fi scutit de plata accizelor, respectiv să respecte regimul vamal privind produsele accizabile.

Prin urmare, față de cele reținute, având în vedere dispozițiile art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia “contestația poate fi respinsă ca: a) *neîntemeiată, în situația în care argumente de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat*”, urmează să fie respinsă ca neîntemeiată contestația pentru suma de .X. lei reprezentând accize.

Referitor la suma de .X. lei reprezentând majorări/dobânzi/penalități de întârziere, se reține că acestea reprezintă măsuri accesorii în raport cu debitul, iar conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*, măsurile accesorii urmează principalul.

În consecință, deoarece în sarcina contestatoarei a fost reținut ca datorat debitul în sumă de .X. lei, contestatoarea datorează bugetului general consolidat al statului și accesoriile aferente în sumă de .X. lei, contestația urmând a fi respinsă ca neîntemeiată și pentru acest capăt de cerere.

Pentru considerentele reținute, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei, precum și în baza art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1, lit.a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **S.C .X. SA** împotriva Deciziei de impunere nr.R-TM .X./31.07.2012 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. R-TM .X./31.07.2012 de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale .X. pentru suma totală de .X. lei reprezentând:

- .X. lei accize;
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere aferente accizelor;
- .X. lei penalități de întârziere aferente accizelor.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul .X. sau Tribunalul .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL ,

X